

gives, vil være omfattet af aktindsigt med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens § 12.

Når Finanstilsynet træffer afgørelse i sager om god værdipapirhandelsskik, vurderer Finanstilsynet, om virksomhederne overholder de offentligretlige adfældsregler. Derimod behandler Finanstilsynet ikke konkrete tvister mellem en forbruger og en virksomhed. Det er også forklaringen på, hvorfor de sager, som Finanstilsynet behandler, typisk ikke vil indeholde oplysninger om konkrete kundeforhold. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse sager findes sådanne oplysninger, fx fordi kunden selv har indsendt dem til Finanstilsynet, eller fordi virksomheden i en redegørelse til Finanstilsynet har kommenteret en konkret sag, som har givet Finanstilsynet anledning til at undersøge virksomhedens praksis på et konkret område.

Hvis der søges aktindsigt i en sag, som indeholder oplysninger om konkrete kundeforhold, vil Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsbegæringen skulle tage stilling til, om disse oplysninger kan udleveres.

Drejer det sig som oplysninger om en privat kundes økonomiske forhold, vil disse oplysninger ikke kunne udleveres, idet der ikke er aktindsigt i enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Oplysninger om juridiske personer, og dermed om virksomheders økonomiske forhold, vil skulle udleveres i et vist omfang, idet offentlighedsloven kun undtager aktindsigt i oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, såsom erhvervshemmeligheder.

Modtager Finanstilsynet en begæring om aktindsigt, som vil indebære, at der udleveres oplysninger om kunder eller virksomheder, vil Finanstilsynet i overensstemmelse med Folketingets Ombudsmands praksis i sager om aktindsigt i oplysninger vedrørende privatpersoner eller juridiske personer, indhente en udtalelse fra den pågældende kunde eller virksomhed. Såfremt spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles aktindsigt i konkrete oplysninger er af principiel karakter, vil Finanstilsynet forelægge sagen for Fondsrådet, jf. § 84, stk. 2, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

Samme procedure vil blive fulgt, hvis der ønskes aktindsigt i oplysninger om en bestemt virksomheds overholdelse af god værdipapirhandelsskik. I sådanne tilfælde kan der være oplysninger, fx om hvordan virksomheden har organiseret sig eller om virksomhedens støttefunktioner, som kan have en sådan karakter, at de er af væsentlig økonomisk betydning for

virksomheden og dermed ikke omfattet af adgangen til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2.

En anmodning om aktindsigt skal efter offentlighedslovens § 16, stk. 2, behandles inden for 10 dage. Såfremt der ikke kan træffes afgørelse inden for denne tidsfrist, skal ansøgeren have oplyst, hvornår der kan træffes afgørelse i sagen. Som eksempler på tilfælde, hvor 10 dages fristen formentlig ikke vil kunne overholdes, kan nævnes de sager, hvor Finanstilsynet skal indhente en udtalelse fra en person eller virksomhed, inden der gives aktindsigt i oplysninger om den pågældende. Det vil heller ikke være tilfældet i sager af principiel karakter, hvor Fondsrådet skal inddrages i afgørelsen af, om der kan meddeles aktindsigt, og hvor udkastet til rådets afgørelse skal i partshøring efter de nye regler herom, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives aktindsigt, afgøres af Finanstilsynet. Da den almindelig rekursinstans for afgørelser i sager om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed er Erhvervsankenævnet, vil en eventuel klage over afslag på aktindsigt skulle indbringes for Erhvervsankenævnet. Det gælder både de tilfælde, hvor begæringen om aktindsigt vedrører oplysninger, som indgår i en forvaltningsretlig afgørelse, som Finanstilsynet har truffet, og de tilfælde hvor begæringen vedrører oplysninger, som indgår i en sag, hvor Finanstilsynet enten har besluttet ikke at tage en sag op, eller efter en undersøgelse ikke har fundet, at der foreligger en overtrædelse.

Til nr. 4

Finanstilsynet har efter det gældende § 84 b, stk. 5, mulighed for i sager om god værdipapirhandelsskik at tilkende partsbeføjelser til andre end de fysiske eller juridiske personer, der er nævnt i stk. 2 og 3. Det vil typisk sige den person eller virksomhed, som rejser sagen over for Finanstilsynet.

De særlige partsbeføjelser indebærer efter forarbejderne til bestemmelsen primært en ret til - trods Finanstilsynets tavshedspligt - at blive orienteret om sagens forløb. Partsbeføjelsen kan endvidere bestå i retten til partshøring i særlige tilfælde. Derimod omfatter tilkendelsen ikke en ret til at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. Efter § 88 er det således kun den, som en afgørelse retter sig mod, der kan indbringe sagen for Erhvervsankenævnet.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt i sager vedrørende god værdipapirhandelsskik er der ikke længere et reelt behov for at kunne tilkende partsbeføjelser til andre end sagens naturlige parter, der er omfattet af stk. 2 og 3. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.